

ПРОТОКОЛ

№ 440

гр. София, 02.02.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 1 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
и прокурора Г. П. Кюркч.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Борисова Частно
наказателно дело № 20211100204342 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:14 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М. – редовно призован, явява се лично,
доведен от затвора – гр. София и с адв. Н. К. от САК, редовно упълномощен
защитник по делото.

НАЧАЛНИКЪТ НА ЗАТВОРА – град СОФИЯ – редовно призован, се
представява от М.С.М. – инспектор IV степен в затвора – град София, I-ва
категория при ГД „ИН“ към Министерство на правосъдието, с пълномощно
от днес.

ПРЕВОДАЧЪТ Л.Г. Я. – Х. – редовно призована, явява се лично.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

Доц. Д-р М.М.Г. – редовно призована, явява се лично.

Д-р Ц.С.И. - Ш. – редовно призована, явява се лично.

Д-р Т.Т. Х. – редовно призован, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ с оглед становището на страните намира, че не са налице
процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание,
поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ провери самоличността на вещите лица:

Д-р М.М.Г. - 75 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Вещото лице Г. предупредена за наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 НК.

Вещото лице Г.: Обещавам да дам вярно и безпристрастно заключение.
Д-р Ц.С.И. - Ш. – 59 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Вещото лице Ш. предупредена за наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 НК.

Вещото лице Ш.: Обещавам да дам вярно и безпристрастно заключение.
Д-р Т.Т. Х. – 55 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Вещото лице Х. предупреден за наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 НК.

Вещото лице Х.: Обещавам да дам вярно и безпристрастно заключение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

ИНСПЕКТОР М.: Представям и моля да приемете справка на Началника на затвора – София, от която е видно, че към дата 02.02.2022 г. лишения от свобода Р. М. фактически е изтърпял две години, седем месеца и пет дни от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, от работа е изтърпял три месеца и седемнадесет дни или всичко две години, десет месеца и двадесет и три дни. Остатъка, който следва да изтърпи е една година, седем месеца и седем дни. Нямам други искания по доказателствата.

АДВОКАТ К.: Нямам искания по доказателствата, да се приеме справката на Началника на затвора.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата. Да се приеме справката на началника на затвора София за изтърпяната част на наложеното наказание на лишеният от свобода.

СЪДЪТ с оглед становището на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за приемането и прилагане по делото на представената от Началника на затвора – София справка, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото справка с рег.№ 295 от 02.02.2022 г. Началника на затвора – София.

С оглед липсата на доказателствени искания от страните по реда на чл. 275 НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО се докладва от Председателя на съдебния състав чрез прочитане на молба, депозирана от лишеният от свобода Р. М. чрез адв. Н. К. от САК, редовно упълномощен защитник за същия, с която моли съда да постанови съдебен акт по реда на чл. 70, ал. 1 НК. В молбата се излагат доводи за здравословното състояние на лишеният от свобода М., както и се твърди, че са налице основанията и предпоставките за неговото условно предсрочно освобождаване.

Прочете се.

АДВОКАТ К.: – Поддържам молбата, нямам искания по доказателствата.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М.: Поддържам молбата, нямам искания по доказателствата.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата като неоснователна, доводите си за това ще изложа в ход по същество. Нямам искания по доказателствата.

ИНСПЕКТОР М.: Оспорвам молбата. Нямам искания по доказателствата.

На основание чл. 282 от НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА заключението по допуснатата в хода на съдебното производство по настоящото дело тройна комплексна СМЕ, изготвена от вещите лица доц. д-р М.М.Г., д-р Ц.И.С.- Ш. и д-р Т.Т. Х. по отношение на лишеният от свобода Р. М..

ВЕЩИТЕ ЛИЦЕ /поотделно/: Поддържа заключението.

Вещото лице д-р Г.: Единствено д-р Ш., след като се свързахме с лекаря на Кричим, трябва да предостави една корекция на лечението докато освидетелствания от нас е в затвора.

Вещото лице д-р Ш.: Свързахме се с д-р Ш. в затвора-София, която ни даде терапията му, тъй като пациента по време на прегледа, който осъществихме не можеше да каже лекарствата които взема. А определено при прегледа имаше проблеми в електрокардиограмата и след това получихме информация от затвора, където е той, относно неговото лечение. Представям допълнение към тройната комплексна СМЕ, касаещо терапевтичната схема на провежданото лечение на лишеният от свобода М. по време на изтърпяване на наказанието в затвора – София. Това е лечението и тези медикаменти следва да бъдат прилагани по отношение на М. до момента на провеждане на Коронарография. Прилагаме направеното изследване Ехокардиография, което е неразделна част към експертизата, тук е и електрокардиограмата, която сме му направили.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Сериозно е това заболяване, сърдечно е болен, лекуван е, много отдавна не е правена Ангиография, за това настояваме да му бъде направена, за да се види какво е състоянието в момента. Иначе той е на поддържащо лечение за високото кръвно. Това изследване инвазивната Коронарография се прави под локална упойка с негово съгласие, в лечебно заведение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Ш.: Дава стенокардна симптоматика, операцията и стендирането са направени преди 5-6 години и за това време е възможно да има нови стенози или да са компроментирани венозните графтове или стенда. Няма как да се установи това, освен с това изследване Коронарография.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Лечението прилагано в затвора е поддържащо. Не е заболяване, което може да се отстрани, това заболяване ще съществува докато той е жив, за това се казва „поддържащо лечение“. Към момента няма такива симптоми, че това заболяване е животозастрашаващо за него и не е пречка той да си изтърпява наказанието в затвора. След провеждане на Коронарография може да кажем категорично дали това заболяване е животозастрашаващо за него или не. Т.е. дали е съвместимо с условията на затвора или не. Той дава симптоматика от сърдечни оплаквания и за това най-бързия ход за да се реши докрай проблема е да се направи това изследване, което категорично ще потвърди дали е животозастрашаващо, за работа не е подходящ, ние сме написали. Това изследване може и в други болници да се направи. Въпросът е, как ще се уреди това там където е задържан или съда ако разпореди. Ние препоръчваме това изследване да се проведе във ВМА, МВР-болница не разполагат с такава апаратура. Ние препоръчваме с негово съгласие категорично да се направи това изследване, той като отдавна не е правено такова изследване. Дълъг е периода след проведените манипулации – инвазивни.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Х.: От неврологична гледна точка, въпреки, че това си е сърдечно-съдово заболяване, предполага се, че със сигурност и други съдове има увредени. В смисъл – мозъчни съдове. Което образно не е доказано, но няма как да не е така. Аз също бих препоръчал при хоспитализация за извършване на Коронарография да се направи и ядрено-магнитен резонанс на главата, със съдовата програма, за да се установи състоянието на уврежданията в мозъка от основното заболяване, защото при повечето, да не кажа при всички случаи, има и мозъчни увреждания от преживяното и все още е в сила заболяване при пациента. Това, че няма симптоматика изявена в момента не означава, че няма мозъчни увреди, които при една стресова ситуация, при едно високо кръвно, при една тревожност може да направи и мозъчен инцидент. Т.е. Инфаркт както на сърцето, така и на мозъка, още повече, че той има и придружаващи Хипотиреоидизъм – гуша, което допълнително напъва централната нервна система, има и психични прояви, психотични прояви, което повишава риска от мозъчно-съдов инцидент, освен от сърдечно-съдов инцидент. Това изследване е препоръчително, ако се съгласи лицето да направи Коронарография, резонанс на глава, като скенер на глава. Ако прави Коронарография, да направи и резонанс на глава.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Ш.: Коронарографията е с отложена спешност, може да се направи планирано, но не много да се отлага, защото има и ритъмни нарушения на електрокардиограмата. Те могат да бъдат по причина на проблем с коронарните съдове. Не е добре много да се отлага. Не е казано да е утре, но да е скоро.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г. – При него е много проблемно, сега излизайки от тук дали ще има някакъв стресов момент от проведеното заседание, за това казваме с отложена спешност. Но, добре е да бъде изследван, ако той бъде освободен от наказанието на нас не ни е известно, дали може да си осигури тези изследвания, добре е в отложена спешност да му се направят изследвания. И Вие допълнително вече да вземете окончателно решение. Не е български гражданин, сега е осигурен за лечение по спешност, тези манипулации са по спешност. Време е да се изследва. Много е дълъг периода от това лечение, което е проведено до момента. Нормално е на 6 месеца, на една година трябва да се контролират тези болни. Но, в условията на затвора, не знам дали е възможно да се реализира такъв контрол. Той сподели с нас, че 2015 г. последно в Германия е бил изследван и му е провеждано лечение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещите лица, да се приеме и приобщи заключението към доказателствата по делото.

ИНСПЕКТОР М.: Поддържам становището на прокурора.

Адвокат К. – Нямам други въпроси, да се приеме това заключение, по скоро бих имал допълнително искане за назначаване на въпросната Коронарография.

СЪДЪТ с оглед становището на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за приемане заключението на вещите лица изготвили Съдебно медицинска експертиза, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението по изготвената трайна комплексна Съдебно медицинска експертиза от вещите лица доц. д-р М.М.Г., д-р Ц.С.И. - Ш. и д-р Т.Т. Х., като определя на всяко едно от вещите лица възнаграждение от по 468,00 лева, съгласно представените справка-декларация към експертното заключение, за което се издадоха 3 броя РКО платими от бюджета на съда.

АДВОКАТ К.: Моето становище е, че експертизата беше компетентна, добре оформена от специалисти, но тя се явява подготвителна по отношение на основните въпроси, които ние искаме да разберем, а именно дали състоянието му е съвместимо с престоя му в затвора. Без въпросното изследване, казват експертите – инвазивна Коронарография те не могат да отговорят на този най-важен въпрос. А казват, че такова изследване трябва да се прави при неговото заболяване в интервал шест месеца – една година. Очевидно, че той е чужд гражданин, който е зарязан тука в затвора, никога няма да види иначе такова изследване, колкото и да му се иска и да пуска

молби. Така че, мисля че това е начина да го изследваме, ако той е съгласен и да разкрием актуалния му здравен статус, за да можем да правим съответните изводи, относно условното предсрочно освобождаване и налага ли се то на медицински критерии. Така че искането ми е за извършването на такава инвазивна Коронарография, с негово съгласие разбира се и тогава вещите лица да посочат актуалния му здравословен статус и съвместим ли е той с условията на пребиваване в затвора.

ЛИШЕНИЙТ ОТ СВОБОДА М. – Разбрах какво казаха лекарите, които ме изследваха, разбрах какво поиска и моят адвокат. Съгласен съм да ми бъде извършена инвазивна Коронарография, както и ядрено магнитен резонанс на централната нервна система. Аз съм правил 2015 г., 2016 г. и 2017 г. изследвания в Германия. Сега съм в затвора и не знам как да стане. Имам Си Ди Та, които ми бяха в сака, когато попаднах в затвора. Това е във връзка с операцията.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че така направеното искане от страна на защитата е процесуално допустимо, но неоснователно. Тъй като съгласно чл. 439а НПК, съдът не е длъжен да събира доказателства относно здравословното състояние на лицето, тъй като съгласно изискванията и материалноправните предпоставки на чл. 70 НК здравословното състояние не е предпоставка за УПО. Следва да отбележа, че изследването на лицето може да бъде извършено и при условията на чл. 135 от Закона за изпълнение на наказанието и задържането под стража и да бъде предмет на производство по чл. 447 т.3 НПК. Т.е. то е предмет на друго производство, поради което считам, че не следва да бъде допуснато искането за допълнителна експертиза.

ИНСПЕКТОР М.: Моето становище съвпада с казаното от представителя на градска прокурана, както по отношение на отрицателното становище, така и по отношение на мотивите с които е подкрепено. Като бих посочил и начин за решаване на неговия проблем, това е написване на молба до вицепрезидента на Република България за помилване, за остатъка от наказанието, което следва да се изтърпи, което е съвсем друго производство, различно от настоящото.

АДВОКАТ К.: Изразих своето искане, от Вас зависи дали ще го уважите и как ще продължим.

СЪДЪТ намира искането на процесуалния представител на лишеният от свобода М. в лицето на адвокат К. за допускане допълнителна съдебно медицинска експертиза за допустимо, но неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение. Това е така, тъй като вещите лица в днешното съдебно заседание дадоха обективно, пълно и всестранно експертно заключение, при което се дадоха отговори на всички поставени в предходното съдебно заседание въпроси свързани с актуалното здравословно състояние на лишеният от свобода М., както и за съвместимостта на установеното при него заболяване с условията на местата за лишаване от свобода. Именно при изслушване на вещите лица се установи, че заболяването, което към момента е актуално при лишеният от свобода М. не

пречи на неговото пребиваване в местата за лишаване от свобода. Посочените от вещите лица изследвания, които лишеният от свобода М. при желание би могъл да проведе в специализирано медицинско заведение, са само и единствено с оглед установяване на неговият окончателен здравословен статус, които изследвания, както те заявиха не са в спешен или неотложен порядък и само и единствено зависят от желанието на лишеният от свобода М..

Ето защо и в този смисъл СЪДЪТ, съобразявайки становището на експертите, както и разпоредбата на чл. 135 ЗИНС, съгласно която лишеният от свобода би могъл при желание да проведе лечение, дори и по време на изтърпяване на наложено му наказание „лишаване от свобода“, в местата за лишаване от свобода, счита, че посочените от експертите две изследвания могат да бъдат проведени в специализирано медицинско заведение, а в следствие и евентуално реализирана процедурата по чл. 447, т. 3 НПК в случай на наличие на предпоставките за това.

Съобразявайки законоустановените предпоставки по чл. 439а НПК относими към производството по настоящото дело за решаване на въпросите свързани с условното предсрочно освобождаване на лишеният от свобода М., СЪДЪТ намира искането на адвокат К. за неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искане на процесуалният представител на лишеният от свобода М., адвокат К. за допускане на допълнителна съдебно медицинска експертиза.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Моля да дадете ход по същество.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М. : Аз, ако можех да работя в затвора, досега присъдата ми да е приключила.

СЪДЪТ с оглед липсата на доказателствени искания от страните, по реда на чл. 275 НПК и на основание чл. 283 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените и представени по делото писмени доказателства.

Счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВОКАТ К.: Поддържам направеното искане за условно предсрочно освобождаване по отношение на моя подзащитен. Налице са всички

необходими условия на чл. 70, ал.1 НК. От току-що приетата справка в днешното съдебно заседание установихме, че на практика подзащитния ми е излежал може би 60-70% от наложеното му наказание, като остават около година и седем месеца. В този аспект смятам, че материалните предпоставки на закона са изпълнени, повече от половината от наказанието е изтърпяно. Той е възрастен човек, който е осъзнал смисъла на наказанието, превъзпитал се и би искал само свободата си, за да има възможност да се види със семейството си и да се лекува. Не без значение е и факта, че това е един чужд гражданин, който видно и от заключението по СМЕ не се намира в особено добро здравословно състояние, за съжаление в условията на българския затвор не се оказва необходимото и адекватно лечение за този тип заболявания. Той е изложен ежедневно и ежечасно на риска, ако нещо му се случи да няма възможност за спешна истинска медицинска помощ, която да му се окаже. На практика той е лишен от възможността да се труди и да намали наказанието си, предвид заболяването си, тъй като е изправен пред дилемата или да работи или да умре. Предвид всичко изложено смятам, че не е необходимо и поведението му до момента в условията на затвора не предполагат, той да изтърпи до края наложеното му наказание. Остава сравнително малък остатък от него и мол да приложите чл. 70, ал. 1 НК.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че така депозираната молба от осъденото лице Р. М., роден на ***** г. от Иран е неоснователна и не следва да бъде уважена. Мотивите ми за което са следните: От приобщените по делото писмени доказателства е видно, че молителят е постъпил в затвора - София на 10.01.2020 г. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 6 месеца, при общ режим, за извършено престъпление по чл. 242, ал.2 НК, а именно за квалифицирана контрабанда. Като е зачетено и задържането на лицето, считано от 27.06.2019 г. до влизане на присъдата в законна сила.

От изготвената и приложена в днешното съдебно заседание актуална справка за правното положение на осъденото лице е видно, че към 02.02.2022 г. лицето е изтърпяло фактически наказание „лишаване от свобода“, в размер на 2 години, 7 месеца и 5 дни, със зачитане от работа 3 месеца и 18 дни и остатък за изтърпяване в размер на 1 година, 7 месеца и 7 дни.

От анализа на по-горе цитираните данни е видно, че към настоящия момент осъденият е изтърпял фактически повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното със присъда наказание, поради което, макар и формално е налице първата от двете изискуеми се по чл. 70, ал.1 НК предпоставка за постановяване на УПО.

В хода на настоящото производство в действителност е установено, че лицето е във влошено здравословно състояние, което обаче състояние не е сред предпоставките визирани в чл. 70 за постановяване на УПО. В тази насока следва да отбележа, че осъденото лице е гражданин на държава извън Европейския съюз, в предходно съдебно заседание се установи, че същият е изгубил статута си на чужденец в Германия, поради което при УПО или при изтърпяване на присъдата, съгласно Закона за чужденците в Република България, то той следва да бъде преведен в Държавната агенция за бежанците, сам да поеме разходите за своето лечение евентуално

поддържаща терапия и задължително лицето следва да бъде екстрадирано, тъй като той е извършил престъпление на територията на Република България и съгласно Дъблинското споразумение не може да бъде допуснат на територията на Европейския съюз и не може да получи статут.

От друга страна от така изготвения доклад по делото е видно, че лицето е наказвано два пъти. Оценката на риска от рецидив първоначално е 40 точки, което се равнява на среден риск от рецидив, но в последствие риска от рецидив не само, че не е снижен, а е завишен на 43 точки поради констатирането на наличие на проблемни зони. От така изготвения и приобщен към делото доклад е видно, че в следствие на проведената корекционна работа с чуждия гражданин са ясно изразени дефицити, в зоните на нуждите, а именно: отношение към правонарушението, трудова заетост, умения за мислене. Риска от вреди за обществото е висок, а целите на плана на присъдата не са постигнати. От обективна гледна точка следва да се отчете, че корекционния процес с чуждия гражданин е изключително затруднен, поради това, че същият не владее български език и не може да комуникира с инспекторите по социални дейности, както и с останалите служители от затворническата администрация. Също така по отношение на изискването за добро поведение и честно отношение към труда, тук следва да се отбележи, че поради здравословното си състояние от днешната СМЕ се установи, че същият не може да полага труд, тъй като поставя в риск своето здраве. От доклада приложен към делото обаче е видно, че и по време на пребиваването си в Република Германия М. не е работил, а е разчитал на социални помощи, поради което намирам, че нямаме доказано честно отношение към труда.

Именно поради горните констатации при изпълнение плана на присъдата, според затворническата администрация лицето не е готово за интегриране в обществото, тъй като е налице негативна прогноза за личностната му ресоциализация извън пенитенциарното заведение.

В тази насока, следва да отбележа, че осъденото лице е извършило тежко умишлено престъпление, а престоя му във затвора е твърде кратък, за да се постигнат целите на наказанието и да се проведе един задълбочен и продължителен корекционен процес.

С оглед горното и при постановяване на решението си, моля основно съдът да кредитира основно доклада на затворническата администрация съгласно препоръка рег. № 200322 на Съвета на Европа.

При така изложените мотиви, в заключение следва да отбележа, че в хода на касателното производство не са събрани изискуемите съдоказателства по чл. 439а НПК за поправяне на осъденото лице, които да обосновават по нататъшното изпълнение на наказанието за безпредметно, както и намирам, че не са постигнати целите на специалната и генералната превенция заложиени в разпоредбата на чл. 46 НК. Поради което следва молбата за условно предсрочно освобождаване да бъде оставена без уважение.

ИНСПЕКТОР М.: Становището на Началника на затвора е, че към момента молбата на осъденото лице е неоснователна, мотивите на които

изграждам това становище, съвпадат с изложените от представителя на СГП, с оглед на което Ви моля да оставите молбата му без уважение.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М. (чрез преводач): Поддържам казаното от моя адвокат. Ако бях работил през тези две години до сега щях да бъда свободен. Моля освободете ме, защото имам семейство и не мога да живея в затвора.

На основание чл. 297, ал. 1 НПК,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ЛИШЕНИЯ ОТ СВОБОДА Р. М. (чрез преводач): Искам свобода. Моля да уважите молбата ми за предсрочно освобождаване, не мога да живея в затвора. Никога преди това не съм бил осъждан.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, СЪДЪТ въз основа на исканията, доводите на страните, като съобрази изложеното в молбата на лишения от свобода М., депозирана чрез адвокат К., редовно упълномощен процесуален представител на същия, като съобрази приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на съдебното производство и въз основа на закона намира за установено следното:

Производството е по реда на чл.437 и сл. НПК, вр. чл.70, ал. 1 НК.

Образувано е по молба на лишения от свобода М., с която моли да бъде постановено неговото условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Настоящият съдебен състав, съобразявайки законоустановените предпоставки по смисъла на чл.70, ал.1 НК, намира, че в конкретния случай по отношение на лишения от свобода М. е налице първата от кумулативно дадените предпоставки, а именно, че същият е изтърпял повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание „лишаване от свобода“, което същият търпи към настоящия момент в пенитенциарно заведение на територията на Република България. Това е така, тъй като видно от приложения към затворническото досие на лишения от свобода М. протокол от 19.05.2020 г. е, че по НОХД № 68/2020 г. по описа на ОС Хасково е одобрено, постигнато между лишения от свобода М. и Окръжна прокуратура Хасково споразумение за прекратяване на наказателното производство, с което същият се е признал за виновен за извършено от него престъпление по чл.242, ал.2, пр.1 НК, за което и при условията на чл.55, ал.1, т.1 и ал.2 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 6 месеца и същото е постановено да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим по реда на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС. Видно е също така, че лишеният от свобода М. е бил фактически задържан по това наказателно производство, считано от 27.06.2019 г., а в затвора гр. София е постъпил, съгласно данните от затворническото му досие

на 10.01.2020 г. При това положение и съобразявайки представената в днешното съдебно заседание справка от началника на затвора гр. София е видно, че към дата 02.02.2022 г. остатъкът, който следва да изтърпи от общо наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца лишеният от свобода М. е 1 година, 7 месеца и 7 дни, с което е изпълнена първата, заложена от законодателят в чл. 70, ал. 1 НК предпоставка.

За да бъде изпълнен обаче целия фактически състав на института на условно предсрочно освобождаване, то е необходимо да е налице и втората от кумулативно дадените предпоставки, а именно – лишеният от свобода М. да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне по време на изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в пенитенциарното заведение, както и да е дал доказателства, че има честно отношение към труда.

В конкретния случай данни в тази насока, настоящият съдебен състав черпи от представените със затворническото досие писмени документи, събрани за лишеният от свобода М. по време на пребиваването му в пенитенциарното заведение. Това е така, тъй като именно затворническата администрация е органът, който има най-пълна, най-точна, най-ясна и най-обективна представа за поведението на лишеният от свобода М. по време на изтърпяване на така, наложеното му наказание. В тази насока, СЪДЪТ, намира, че не са изпълнени в цялост всички, заложи от законодателя предпоставки и основания визирани в разпоредбата на чл. 439 а, ал. 2 вр. ал. 1 НПК по отношение на лишения от свобода М. за да се постанови и неговото условно предсрочно освобождаване.

Това е така, тъй като на първо място защото, видно от приложените към затворническото досие заповеди е, че лишеният от свобода М. от началото на постъпването му в затвора гр. София на 10.01.2020 г. до датата на днешното съдебно заседание е бил единствено и само наказван или общо четири пъти до настоящия момент, а именно: със Заповед № 2/17.01.2020 г. е би настанен в постоянно заключено помещение, без право на участие в колективни мероприятия; със Заповед № 110/13.03.2020 г. му е наложено дисциплинарно наказание, което не е било обжалвано, влязло е в законна сила; със Заповед № 53/02.04.2021 г. отново е наложено дисциплинарно наказание на лишеният от свобода М. „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената“ за срок от 7 дни и със Заповед № 91/29.06.2021 г. на лишеният от свобода М. е наложено дисциплинарно наказание „лишаване от хранителна пратка“ за срок от 3 месеца. Всичките дисциплинарни наказания са наложени на лишеният от свобода М. за извършени от него нарушения по време на изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в пенитенциарното заведение. Всички, посочени дисциплинарни наказания, наложени на лишеният от свобода М. са влезли в сила, същите не са били обжалвани от него, след като са му били връчени.

На следващо място, СЪДЪТ счита, че на лишеният от свобода М., макар и да е била предоставена възможност със Заповед № 111/21.07.2020 г. да упражнява трудова дейност по време на изтърпяване на наложеното му

наказание, с цел по-бързото му изтърпяване, то същият отново не е дал доказателства и в тази насока, а именно, че желае действително да се възползва от предоставената му възможност за полагане на труд, тъй като е видно, че след като на 21.07.2020 г. със заповед му е възложено да изпълнява длъжността „чистач“, то на 02.04.2021 г. тази възможност му е била отнета, като е бил освободен и то поради обстоятелството, че не е желал да изпълнява възложените му трудови задължения, във връзка с предоставената му за изпълнение трудова дейност. Поради това и в тази насока, СЪДЪТ намира за неоснователно направеното от страна на лишеният от свобода М. възражение и довод, че същият желае да полага труд в условията на пенитенциарното заведение, но такава възможност не му е била предоставена, както и че, ако беше работил до момента щеше да е изтърпял наложеното му наказание. Действително, в днешното съдебно заседание се установи по експертен път, че с оглед здравословното си състояние, лишеният от свобода М. не може да изпълнява трудова дейност, но независимо от това е видно, че затворническата администрация и в това отношение е положила необходимата инициатива – предоставила е възможност за упражняване на трудова дейност на лишеният от свобода М., която не е тежка, но с оглед на неговото поведение и липсата на желание да я упражнява е бил освободен от нейното изпълнение. Поради което и тази предпоставка не е налична за него, а именно същият не е дал достатъчно доказателства, че има положително отношение към труда с цел своето поправяне.

Основни впечатления за поведението на лишеният от свобода М. и съобразно изискванията на чл. 439, ал. 2 НПК, СЪДЪТ изведе определено от изготвените за него план за препланиране на присъдата, изготвен по реда на чл.156 ЗИНЗС, както и от изготвения по реда на чл.155 ЗИНЗС доклад. От същите е видно, че рискът от рецидив при лишеният от свобода М. е завишен от първоначално констатираните за него 40 точки при постъпването в панитенциарното заведение, т.к. към датата на изготвяне на доклада 20.10.2021 г. или от около почти две години след това, този риск от рецидив не е намален, а напротив завишен е на 43 точки. Също така са констатирани от затворническата администрация и множество проблемни зони в поведението на лишения от свобода, в резултат, на което същите са включени в плана за препланиране и за изпълнение на присъдата. При него е констатирано, че и към момента на изготвяне на доклада не осъзнава в пълна степен факторите, допринесли за криминалното му поведение, както и не смята присъдата за справедлива. При него не са постигнати целите и задачите, приети за изпълнение при първоначалния план за изпълнение на присъдата. Видно е, че е освободен от работа за неизпълнение на трудовите си задължения или така, както вече СЪДЪТ посочи по-горе, анализирайки една от предпоставките за неговото условно предсрочно освобождаване, а именно – честното отношение към труда. При лишеният от свобода М. на свой ред са констатирани липса на умения за мислене, тъй като той напълно отрича наличието на проблем при него и не осъзнава последиците от собственото си поведение, при което поставя в риск себе си, с оглед поведението си под субкултурното криминално влияние, в което изтърпява и

своето наказание „лишаване от свобода“. Констатиран е и висок риск от вреди за обществото от самия него, също така е констатиран риск от вреди за останалите лишени от свобода, или в средните стойности, както и в средните стойности е рискът и за служителите на затворническата администрация.

Ето защо и крайното заключение на затворническата администрация е, че при лишеният от свобода М. следва да продължи работата съобразно изготвения за него индивидуален план за изпълнение на присъдата с цел постигане на целите на чл. 36 НК, поради което и според настоящия съдебен състав, на настоящия етап съгласно всички приложени за него писмени документи, не само според затворническата администрация е, че все още не са изпълнени целите и задачите на разпоредбата на чл. 36 НК, визиращи специалната и генералната превенция, или особено специалната, които следва да бъдат постигнати в хода на изтърпяване на едно наложено наказание „лишаване от свобода“ от лицето, което следва именно в условията на местата за лишаване от свобода да се поправи и да преосмисли своето поведение, начин на живот и по този начин след неговото освобождаване успешно да може да се социализира, интегрира в обществото.

Ето защото по изложените съображения, настоящият съдебен състав счита, че не са налице основанията и предпоставките по смисъла на чл. 437 и следващите от НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК за постановяване на съдебен акт за условно предсрочно освобождаване на лишеният от свобода М. от остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“. Размерът от остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ не е част от предпоставките, визирани от законодателя в разпоредбата на чл. 439 а НПК и настоящият съд в никакъв случай този остатък не го цени в тежест на лишения от свобода М..

По отношение на здравословното състояние на лишения от свобода М., за което и по делото бе допусната СМЕ, настоящият съдебен състав, както вече посочи и по-горе в произнасянето си, в което оставя без уважение искането на адвокат К. за допускане на допълнителна СМЕ, счита, че здравословното състояние на лишения от свобода М. му позволява, или така, както и вещите лица заявиха е, че към настоящия момент не е пречка да пребивава в местата за лишаване от свобода. Единственото, което вещите лица посочих и съдът се съгласява с тях, дотолкова, доколкото не разполага със специални медицински знания и изцяло се основава на тяхното експертно заключение е, че в условията на пенитенциарното заведение лишения от свобода М. би могъл да проведе посочените изследвания, а именно ЯМР и коронарография по негово желае.

В днешното съдебно заседание действително такова желание от страна на лишения от свобода М. се заяви, а именно, че желае да проведе посочените две изследвания, а и няма пречка същият да ги проведе в условията на мястото на лишаване от свобода при спазване на разпоредбите на чл. 135, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС. Също така, в случай, че се констатира действително влошено негово здравословно състояние след така проведените му изследвания, да се преценят и евентуално наличието на предпоставките по чл. 447, т. 3 НПК, ако същият направи искане в тази насока.

В настоящото производство, обаче и за целите на същото, СЪДЪТ счита, че здравословното състояние на лишения от свобода М. му позволява да пребивава в местата за лишаване от свобода или така, както заявиха и вещите лица в настоящото производство.

На последно място, СЪДЪТ намира за основателни доводите на представителя на СГП, относно статуса на лишения от свобода М., тъй като видно от приложените по делото данни за него, същият е имал хуманитарен статут на територията на ФР Германия, който хуманитарен статут, определено, съгласно данните, приложени в затворническото досие, същият е загубил, поради което и в тази насока, СЪДЪТ намира, че ако същият бъде освободен, то няма как отново да бъде върнат на територията на ФР Германия, която е членка ЕС или така, както заяви прокурорът. По делото липсват и данни за негови контакти и постоянни връзки с неговото семейство, за които се твърди, че пребивават на територията на ФР Германия. Единствено данни по затворническото досие се съдържат за това, че посолството на Република Иран е проявило интерес към лишения от свобода М., с оглед обстоятелството, че същият е гражданин на Република Иран.

Ето защо, с оглед на гореизложеното и съобразявайки престъпната дейност, за която лишения от свобода М. е бил наказателно санкциониран със съдебния акт на Окръжен съд Хасково, касаеща трафик на високорискови наркотични вещества, които са в един изключително висок размер и на висока стойност, то счита, че ако същият бъде освободен то е налице вероятност и възможност лишения от свобода М. отново да се върне към предходната си криминална дейност.

По изложените съображения по-горе, СЪДЪТ счита молбата, депозирана от адвокат К., като процесуален представител на лишения от свобода М. за условно предсрочно освобождаване за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба, депозирана от лишения от свобода Р. М., чрез адвокат Н. К. за условно предсрочно освобождаване от остатъка на наложено му наказание „Лишаване от свобода“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в седемдневен срок от днес, пред Софийски апелативен съд.

След влизане на определението в сила, затворническото досие да се върне на началника на затвора гр. София.

Да се напише писмо до началника на затвора гр. София, в което се посочи, че лишения от свобода М. желае да му бъдат проведени следните изследвания ЯМР и Коронарография, поради което и в тази насока, с оглед

данните за неговия здравословен статус установяващ се чрез изготвената и приета по делото СМЕ, следва да му бъде осигурена възможност и да бъде преведен в съответното медицинско заведение за провеждане на исканите от лишения от свобода М. изследвания. В писмото да се впише, че експертите препоръчват изследванията да се проведат във ВМА, с оглед наличната в медицинското заведение апаратура.

СЪДЪТ намира, че на преводача следва да бъде изплатено възнаграждение в размер на 300 лева за извършения превод, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ на преводача Л.Г. Я. – Х. възнаграждение в размер на 300 лева, платими от бюджета на СГС, за което се издаде един брой РКО.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 15.49 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____